

N:o 13.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till lag angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ konkurslagen; gifven Stockholms slott den 31 december 1892.

Med öfverlemnande af statsrådets och högsta domstolens i ärendet förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härigenom, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ konkurslagen.

Härigenom förordnas, att 102 och 140 §§ konkurslagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

102 §.

Då, på sätt i nästföregående § sagdt är, ackordsförslag till rättens pröfning inkommit, utsätte rätten eller domaren genast dag, då ärendet skall vid rätten förekomma, och låte den dag kungöras såsom i 89 § föreskrifvet är.

Vill borgenär, på de i 104 § omförmälda grunder, fastställelse af ackordet bestrida; göra det skriftligen hos rätten eller domaren sist en vecka förr än ärendet skall vid rätten förekomma.

Då ärendet är i det skick att rätten kan ackordsförslaget till afgörande företaga, skall rätten öfver detsamma genast eller sist nästa dag meddela yttrande, der ej särskilda omständigheter oundgängligen kräfva längre rådrum.

140 §.

Är gäldenär, hvars egendom till konkurs afträdes, gift; varde hustrun kallad till det förhör, som i 39 § omförmäles. Rätten eller domaren å landet, om förhöret hålles inför denne, förordne då god man att hustrun biträda: ej må dock mot hennes bestridande sådant förordnande meddelas.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Aug. Östergren.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 2 december 1892,*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre VON OTTER,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE.

Departementschefen, statsrådet Östergren yttrade:

»Då den lag angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ konkurslagen, som af sistförflutna lagtima Riksdag för dess del antagits och genom skrifvelse den 27 februari innevarande år till Eders Kongl. Maj:t öfverlemnats, i högsta domstolen undergick grundlagsenlig behandling, funno högsta domstolens fleste ledamöter, i anledning af den föreslagna ändringen af 140 §, så vidt med densamma åsyftades att för framtiden god man för gäldenärs hustru skulle föreslås allenast i det fall, att hustrun derom framställde begäran, sig böra anmärka, hurusom antagas kunde att,

om förordnandet af god man gjordes beroende af derom utaf hustrun framställd begäran, det ofta skulle inträffa, att hustrun, hvilken jemförelsevis sällan besutte den erfarenhet i ekonomiska angelägenheter och den kännedom om lagens stadganden, som för iakttagande af hennes rätt uti ifrågavarande afseende vore af nöden, försummade att inom föreskrifven tid söka boskilnad och undanskiftande och derigenom ginge miste om den rätt, som efter lag tillkomme henne.

Mot öfriga delar af förslaget framställdes deremot ej någon erinran, men Eders Kongl. Maj:t fann hvad i förberörda hänseende anmärkts utgöra tillräckligt skäl att vägra sitt samtycke till förslaget; hvarom ock Riksdagen genom nådig skrifvelse den 14 sistlidne oktober underrättats.

Stadgandet i 140 § konkurslagen kan dock, med sin nuvarande affattning, svårligen anses vara fullt tillfredsställande. Om än hustrun mången gång saknar nödig insigt och erfarenhet för att sjelf bevaka sin rätt, är dock så ej alltid förhållandet; och i de fall, då hustrun eger skicklighet att sjelf förvalta sina angelägenheter — en sak, hvars bedömande i förevarande hänseende synes böra öfverlåtas åt henne sjelf — saknar lagstiftaren all anledning att påtvinga hustrun en god man, som hon kan undvara och för hvilken hon tilläfventyrs saknar förtroende. Vid sådant förhållande har jag trott att, ehuru steget ej kunnat tagas så långt, som af Riksdagen antagits, man dock kan modifiera stadgandet i den af Riksdagen angifna rigtningen, sålunda nemligen att förordnande af god man förklaras ej skola meddelas mot hustruns bestridande.

De öfriga ändringar i konkurslagen, som Riksdagens förslag innefattade, lemnades, såsom jag nyss nämnde, af högsta domstolen utan anmärkning; och då antagandet af desamma icke synes böra föranleda några betänkligheter, återfinnas de jemväl i det förslag, jag i departementet låtit utarbета, så lydande:

Förslag

till lag angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ konkurslagen.

Härigenom förordnas, att 102 och 140 §§ konkurslagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

102 §.

Då, på sätt i nästföregående § sagdt är, ackordsförslag till rättens pröfning inkommit, utsätte rätten eller domaren genast dag, då ärendet

skall vid rätten förekomma, och låte den dag kungöras, såsom i 89 § föreskrifvet är.

Vill borgenär, på de i 104 § omförmälda grunder, fastställelse af ackordet bestrida; göra det skriftligen hos rätten eller domaren sist en vecka förr än ärendet skall vid rätten förekomma.

Då ärendet är i det skick att rätten kan ackordsförslaget till afgörande företaga, skall rätten öfver detsamma genast eller sist nästa dag meddela yttrande, der ej särskilda omständigheter oundgängligen kräfva längre rådum.

140 §.

Är gäldenär, hvars egendom till konkurs afträdes, gift; varde hustrun kallad till det förhör, som i 39 § omförmäles. Rätten eller domaren å landet, om förhöret hålles inför denne, förordne då god man att hustrun biträda: ej må dock mot hennes bestridande sådant förordnande meddelas.»

Härefter hemställde departementschefen, att högsta domstolens utlåtande öfver berörda förslag måtte infordras för det ändamål, som i § 87 regeringsformen omförmäles.

Denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan blef af Hans Maj:t Konungen i nåder bifallen.

Ex protocollo
Carl Boheman.

Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts

högsta domstol tisdagen den 13 december 1892.

Andra rummet.

N ä r v a r a n d e:

Justitieråden: GLIMSTEDT,

HERSLOW,

SKARIN,

LILIENBERG,

HUSS,

ISBERG,

LINDBÄCK.

Tillförordnade byråchefen, revisionssekreteraren Wijkander föredrog i underdånighet:

Note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet den 2 innevarande december, hvarmedelst för det ändamål, som i § 87 regeringsformen omförmäles, högsta domstolens utlåtande blifvit infordradt öfver följande inom justitiedepartementet utarbetade förslag till

Lag angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ konkurslagen.

Härigenom förordnas, att 102 och 140 §§ konkurslagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

102 §.

Då, på sätt i nästföregående § sagdt är, ackordsförslag till rättens pröfning inkommit, utsätte rätten eller domaren genast dag, då ärendet skall vid rätten förekomma, och låte den dag kungöras såsom i 89 § föreskrifvet är.

Vill borgenär, på de i 104 § omförmälda grunder, fastställelse af ackordet bestrida; göre det skriftligen hos rätten eller domaren sist en vecka förr än ärendet skall vid rätten förekomma.

Då ärendet är i det skick, att rätten kan ackordsförslaget till afgörande företaga, skall rätten öfver detsamma genast eller sist nästa dag meddela yttrande, der ej särskilda omständigheter oundgängligen kräfva längre rådrum.

140 §.

Är gäldenär, hvars egendom till konkurs afträdes, gift; varde hustrun kallad till det förhör, som i 39 § omförmäles. Rätten eller domaren å landet, om förhöret hålles inför denne, förordne då god man att hustrun biträda: ej må dock mot hennes bestridande sådant förordnande meddelas.

Högsta domstolen lemnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo

C. P. Hagbergh.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
lördagen den 31 december 1892,*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve LEWENHAUPT.
Statsråden: friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
Justitieråden: GLIMSTEDT,
AHLGREN.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Östergren anmälde i underdånighet:

Högsta domstolens yttrande öfver det enligt statsrådsprotokollet öfver justitiedepartementsärenden, den 2 innevarande december till högsta domstolen remitterade förslag till lag angående ändrad lydelse af 102 och 140 §§ konkurslagen; och hemställde departementschefen att förslaget, som af högsta domstolen lemnats utan anmärkning, måtte jemlikt 87 § regeringsformen, för Riksdagen till antagande framläggas.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lemna bifall; och skulle proposition i ämnet till Riksdagen aflätas i enlighet med bilagan litt. A. vid detta protokoll.

Ex protocollo
Carl Boheman.